

“IK LEEF INTENS”

ZONE C STELT VOOR: COLUMNISTE VEERLE MALSCHAERT

Tekst: Geert Van der Speeten

4 | ZONE C

Haar succesvolle solo 'Ecodiva' toert volop. Een theatervoorstelling ('Helpende Handen'), een muzikale show ('Söt') én een vierde comedy-programma zijn in volle voorbereiding. "Alles loopt vrolijk door elkaar", zegt Veerle Malschaert over haar drukke agenda. "Alleen op het einde kan het wat stresserend worden." Het hield dit blad niet tegen om La Malschaert te strikken als kersverse columniste. De eerste aflevering leest u in dit nummer.

Soms valt een antwoord pardoes uit de lucht. Waarover ze het in haar columns voor Zone C zoal zal hebben, wil ik weten. Veerle Malschaert denkt even na en doopt haar theebuiltje in het kopje. Op het theezakje merkt ze plots de gevleugelde woorden: *'Lucky is the eye that recognizes reality'*. Voilà, dat is precies wat haar bezighoudt: de verwondering om het gewone en het alledaagse. "Inspiratie haal ik uit wat mij raakt", zegt ze. "Ook mijn voorstellingen ontstaan zo: ze zijn heel persoonlijk, vertrekken vanuit mijn eigen microkosmos. Ik zoek het nooit ver van mijn bed. Maar altijd is er een link met de maatschappij rondom mij."

U woont in Gent. Wat is uw band met de Denderstreek, waar u opgroeide in de wijk Het Keur in Dendermonde?

Veerle Malschaert: "Ik heb een heen- en weerrelatie met Dendermonde en kom er nog vaak. Of ik voldoende afstand heb om het DNA van de stad en de regio te kunnen inschatten, weet ik niet. Gent is mijn stad, Dendermonde staat voor het thuisgevoel. Als ik op een boot zou moeten springen: geen idee welke van de twee."

"Toen ik een puber was, wou ik zo snel mogelijk uit Dendermonde weg. Dat centrummeke van niks. Die clichés over de uitkant, die niet kloppen. Volks en plastisch: dat wel. Al meteen bij de eerste zinnen in een gesprek kan ik iemand localiseren. 'Iemand van onze kanten', denk ik dan."

Dit blad vroeg u om vier keer per jaar achter uw bureau te gaan zitten en een tekst te

schrijven. Werkt u vaak op die manier en is het iets wat u ligt?

Veerle Malschaert: “Mijn voorstellingen vertrekken van losse ideeën. Daar breng ik structuur in. En dan sla ik aan het improviseren. Altijd is er die pendelbeweging van de laptop naar de vloer, tot ik de juiste formulering vind.”

“Grappen ontstaan niet door aan een bureau te gaan zitten, maar door te leven. Ik leef intens, sta open voor wat er mijn pad kruist. Vaak is dat het tragikomische: iets wat mij frappeert of choqueert. In *Ecodiva* is het idealisme van de ecobeweging het onderwerp. Ik ben zelf héél erg overtuigd. Ik zou bomen knuffelen, elke plantje persoonlijk bedanken omdat het zuurstof geeft. Maar ik zondig ook. En ik merk ook veel verzuring en betweterij bij wat ik dan de ‘bio-bitches en sojaseuten’ noemen. Alsof de Derde Wereldoorlog elk moment kan uitbreken.”

“Het is niet mijn ambitie om een boodschap uit te dragen. Het woord alleen al. Maar mensen bewustmaken of een nieuwe kijk meegeven: als ik daar in slaag, is dat al heel wat. Al kan het ook héél leuk zijn om nonsens te verkopen over twee keer niets (*lacht*).”

Hoever kan humor gaan? Hebben de aanslagen bij het satirisch tijdschrift Charlie Hebdo u aan het denken gezet?

Veerle Malschaert: “Ik was vooral heel kwaad. Humor zou grenzeloos moeten zijn. Kan je een karikatuur of satire niet aan: kijk er dan gewoon naast.”

“Ik hanteer daarnaast ook een persoonlijke ethiek. Noem het een filter. Alles wat ik op een podium zeg, wil ik ook rechtstreeks in het ge-

zicht van iemand kunnen zeggen. De zieligheid van andere mensen gebruiken, vind ik te makkelijk. Uitlachhumor, je boven iemand stellen: in mijn voorstellingen zal je ze niet vinden.”

“Kwaaije mails krijg je natuurlijk. Van fanatieke gelovigen, toen ik van een kleed een hoofddoek maakte. Of neem *Supermarkt Malschaert* waarin een scène voorkwam over een gek. Ik wou ze niet aanpassen. Omdat ze respectvol en liefdevol was, en dat vonden veel anderen ook.”

De kritiek noemde u ‘één van de weinige vrouwen die zich staande weet te houden in de Vlaamse comedy’. Hoe voelt dat?

Veerle Malschaert: “Het is een piemelclub, hé. Comedy is een door mannen en testosteron gedomineerde wereld. Ze tonen graag dat ze het weten, dat ze een grote mond hebben. Ooit heb ik dat zelf ook geprobeerd, maar ik wil niet mijn mannetje proberen te staan. Als ik voorbeelden aanhaal, zijn dat vaak Brigitte Kaandorp of de tv-serie *Absolutely Fabulous*.”

“Wat mij kan inspireren zijn films, maar evengoed de echtheid van performers als Arno op een podium. In de muzikale show *Söt* zal dat ook aan bod komen: het constante gevecht dat ik lever tussen moederschap en rock’ n’ roll.”

“Verder blijft vooral het theater mij fascineren. Geef mij maar een roodfluwelen gordijn dat opengaat en de magie van het podium laat zien. Dat soort spanning trekt mij sterk aan.”

Benieuwd naar de eerste column van Veerle Malschaert? Blader snel door naar pagina 39!